

Skyvrit Academy Copyrights

Skyvrit Academy website ("Skyvrit Academy Wings" Included) is subject to protection under copyrights, trademarks and/or other intellectual property rights owned, controlled or licensed by Skyvrit Academy. These rights are protected by common law, state laws, and Israel and international laws. Skyvrit Academy expressly reserves all rights, titles, and interests in and to all copyrights, trade names, logos, patents, links and other intellectual property and proprietary rights in and to the Site (Skyvrit.com), including but not limited to any images, photographs, animations, video, audio, music, text, and "applets"; the overall "look and feel", processes, software, technology, and other materials and users personal information ("WINGS" included) which appear on this Site, ; and the business processes used to market products and services. You agree that your rights are limited to those granted herein, and you will not acquire any rights except as expressly set forth in this Agreement. You may NOT use any of the mentioned above for any commercial use or any other use for that matter except for personal use as part of the Skyvrit Academy service Terms of Use. You may NOT publish, post, share any of the Skyvrit Academy's final product's links, (Descriptions links are not included).

פחד של מתנה!

יומני היקר שלום,

היום זה קרה, קיוויתי שלעולם לא אחווה את ההרגשה הזו, ובכל זאת זה קרה. למזלי זה נגמר בצורה חיובית וטובה. אתמול לא כתבתי לך, אז אספר לך בקצרה מה קרה. כהרגלי, כשאני מתעורר בבוקר אני מחבר את הרדיו לחשמל, בודק פעמיים שאין אף אחד בחוץ שמתבונן ומתחיל. גם היום, כרגיל, כאשר הדלקתי את הרדיו בדקתי לפחות פעמיים שאין אף אחד מסביבי. אני לא יודע כיצד לנסח זאת אבל...מסתבר שלא בדקתי היטב.

לאחר שיצאתי הבוקר לכיוון הכיתה באוניברסיטה, התחלתי להרגיש הרגשה מוזרה, אנשים החלו לנעוץ בי עיניים בצורה מחשידה. בתחילה לא הבנתי מדוע התחלתי להרהר, "מדוע הם נועצים עיניים בצורה כזו? אולי אני לבוש בצורה מצחיקה?". לא ידעתי מה לעשות עם עצמי, "האם ייתכן שמישהו שמע אותי שר הבוקר?" חשבתי לעצמי. דנה, סטודנטית היושבת לידי באותה הכיתה, ניגשה אליי וביקשה ממני לגשת אליה בתום השיעור. "במה מדובר?"

שאלתי, היא לא דיברה אלא רק סימנה לי עם ידה, משמע- בסיום השיעור נדבר. "האם מישהו שמע אותי שר הבוקר?" , חשבתי לעצמי. החלתי להלחיץ את עצמי, המחשבות על העובדה כי ייתכן ויש מישהו שם בחוץ ששמע את השירה המזעזעת שלי לא פסקו לרגע. השיעור הסתיים, עכשיו מגיע רגע האמת.

"רצית לדבר איתי דנה ?" שאלתי.

- "כן אלן" היא ענתה בזריזות. , "בסדר גמור, הנה אני ..מה העניין?"

- "שמעתי אותך שר", אמרה בחיוך. הפכתי אדום. "תירגע", מיהרה להרגיע אותי. היא הניחה יד על כתפי ואמרה "חבר שלי הוא מפיק ואני מעוניינת להכיר לך אותו, אני מוכרחה לציין שממש נהנית מן השירה שלך. אתה שר מאוד יפה".

- "תודה", ענית כשלחיי סמוקות מאודם, לא ידעתי כיצד להגיב או מה לומר. הודיתי לה מקרב לב על ההזדמנות ולקחתי ממנה את כל פרטי ההתקשרות על מנת שאוכל ליצור קשר בהמשך עם חבר שלה, המפיק.

לא האמנתי שזה מגיע לי, סוף כל סוף כעבור
כל כך הרבה שנים זה סוף סוף קורה, אולי
אוכל להגשים את החלום שלי לאחר כל כך
הרבה שנים! חוץ מזה, זה הרבה יותר מעניין
ממתמטיקה.

לפעמים הפחדים הכי גדולים שלנו הופכים
למתנות הכי גדולות בחיינו.

- סוף -